

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
24 У 9873/17
18.10.2018. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Весне Лазаревић, председника већа, Гордане Богдановић и Јелице Пајовић, чланова већа, са судским саветником Горданом Војновић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., улица ..., коју заступа пуномоћник Лука Уљаревић, адвокат из Крагујевца, Краља Александра Првог Карађорђевића број 16, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, ради поништаја решења број 46-00-00360/2016-13 од 25.05.2017. године, са заинтересованим лицима Републиком Србијом, чији је законски заступник Државно правобранилаштво Републике Србије и градом Крагујевац, чији је законски заступник Градско правобранилаштво града Крагујевца, у предмету враћања одузете имовине, након одржане усмене јавне расправе дана 18.10.2018. године, у нејавној седници већа, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора.

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужиља А.А. из ..., улица..., да заинтересованом лицу Републици Србији надокнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба А.А. из ... изјављена против делимичног решења Агенције за реституцију, Подручна јединица Београд, број 46-016077/2013 од 28.01.2016. године, које је исправљено закључком истог органа од 23.02.2016. године. Наведеним делимичним решењем, у тачки 1. диспозитива, усваја се захтев, враћа имовина и утврђује право својине тужиљи, са идеалним делом 1/2, као законском наследнику бившег власника, пок. Б.Б., на

национализованој непокретној имовини и то на:

- пословном простору-две просторије за који није утврђена делатност, број ..., уписан у Лн број ... КО ..., у приземљу стамбено-пословне зграде у улици ... у К. (данас улица ...), на кп. број ... КО ..., као објекат број 1, као државна својина Републике Србије, корисник град Крагујевац,

- на градском грађевинском земљишту, на кп. број ..., уписаном у Лн број ... КО ..., као државна својина Републике Србије, корисник град Крагујевац, у делу који је у сразмери са површином враћеног пословног простора из тачке 1. алинеје 1) диспозитива овог решења у односу на укупну површину објекта на кп. број... КО ..., а која имовина је одузета у поступку национализације најамних зграда и грађевинског земљишта од пок. Б.Б., као бившег власника, извршним решењем Комисије за национализацију при НОО Крагујевац, број П-.../59 од 14.10.1960. године. Тачком 2. диспозитива истог решења је одређено да се пословни простор описан у тачки 1. алинеја 1. диспозитива овог решења враћа у државину В.В. из ..., по правоснажности овог решења. Тачком 3. диспозитива се налаже надлежном органу за упис права на непокретностима, да на основу овог решења, а по његовој правоснажности, изврши упис права својине у корист А.А. на непокретностима одређеним у тачки 1. диспозитива решења. Тачком 4. налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима да на основу овог решења, а по његовој правоснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима наведеним у тачки 1. Тачком 5. је одређено да је враћена имовина у слободном промету, Република Србија, односно јединица локалне самоуправе има право прече куповине приликом првог отуђења, а тачком 6. је одређено да ће о преосталом делу захтева бити одлучено накнадно, посебним решењем, када се за то стекну законом прописани услови.

У тужби поднетој Управном суду дана 23.06.2017. године, преко пуномоћника, тужиља побија законитост оспореног решења због погрешне примене материјалног права, битних повреда поступка и повреде закона на њену штету. Сматра да је оспорено решење незаконито и да су повређене одредбе Закона о наслеђивању Републике Србије, јер је тужиља требало да добије удео од 1/1, а не удео од 1/2. Указује да је по правоснажном решењу Другог општинског суда у Београду О-.../99 од 17.06.1999. године оглашена за наследника на целокупној преосталој имовини сада пок. Б.Б., сем на стану у ... у улици ... на којем је оглашена његова супруга Г.Г.. Позива се на члан 5. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу и чланове 220. и 228. Закона о наслеђивању Републике Србије и члан 128. Закона о ванпарничном поступку и наглашава да ови прописи јасно доказују да је тужиља једини наследник који треба да наследи пок. Б.Б. у овом предмету реституције. По мишљењу тужиље, ради се о накнадно пронађеној имовини, која не може довести до поновног расправљања заоставштине, по којој је већ донето правоснажно решење о наслеђивању. Такође, указује да је недопустиво тумачење туженог органа да се Закон о наслеђивању примењује само у мери у којој тај закон одговара поступку реституције. Наводећи да тужени није одговорио ни на један жалбени навод, чиме је учинио битну повреду поступка из става 1. члана 232. и става 1. члана 233. Закона о општем управном поступку, предлаже да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и донесе пресуду којом ће усвојити жалбу тужиље изјављену на првостепено делимично решење, преиначити то решење у изреци под 1. став 1. тако да се тужилји враћа имовина са идеалним уделом од 1/1. Ако суд не преиначи оспорено решење, предлаже да се

предмет врати туженом на поновно одлучивање, као и да се тужени обавезе да исплати тужиљи трошкове у износу од 16.500,00 динара на име састава тужбе, као и таксе за тужбу и пресуду.

Тужени орган у одговору на тужбу истиче да тужиља није навела нове чињенице нити приложила нове доказе, осим оних који су наведени у жалби на првостепено решење и који су оцењени приликом доношења оспореног решења, па остаје при разлозима изнетим у оспореном решењу и предлаже да се тужба одбије као неоснована.

Заинтересовано лице Република Србија, преко законског заступника, у одговору на тужбу истиче да је тужени приликом доношења оспореног решења у свему поступио у складу са одредбама чланова 41. став 1. и 47. став 10. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, будући да није спорно да је тужиљина мајка Г.Г. законски наследник свог супруга, ранијег власника предметне имовине и оца тужиље, и да би јој припало право на враћање 1/2 идеалног дела имовине да је поднела захтев за враћање исте. Предлаже да суд тужбу одбије, а тужиљу обавезе да заинтересованом лицу накнади трошкове поступка у износу од 16.500,00 динара на име састава одговора на тужбу.

Заинтересовано лице град Крагујевац, преко законског заступника, у одговору на тужбу истиче да се у поступку који је вођен пред надлежном Агенцијом за реституцију-Подручна јединица Београд изјаснио поднеском од 13.08.2014. године и да остаје при свим наводима изнетим у том поднеску.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу дана 18.10.2018. године, применом, одредби чланова 34. став 2. и 38. став 1. и 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), у одсуству свих уредно позваних странака.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је по оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета произлази да је тужиља дана 27.11.2013. године поднела захтев првостепеном органу за враћање одузете имовине, односно обештећење, па је поступајући по том захтеву првостепени орган утврдио да је само део захтева, обухваћен ожалбеним решењем, сазрео за одлучивање у смислу члана 205. Закона о општем управном поступку, због чега је донео делимично решење, усвојио захтев и вратио тужиљи 1/2 идеалних делова непокретности описаних у тачки 1. диспозитива ожалбеног решења.

Решавајући по жалби тужиље изјављеној против првостепеног решења, према оцени Управног суда, правилно је тужени орган закључио да је првостепени орган правилно утврдио да тужиљи припада 1/2 идеалних делова који су национализовани као власништво Б.Б., бившег власника те имовине. Ово стога што је у спроведеном поступку, извођењем доказа, утврђено да су законски наследници ранијег власника, његова ћерка В.В. и супруга Г.Г., која није поднела захтев за враћање одузете имовине и обештећење иза пок. Б.Б., а којој би припала 1/2 идеалног дела да је поднела захтев у законом прописаном року и да је утврђено да испуњава услове прописане Законом о враћању одузете имовине и обештећењу за остваривање права на реституцију. На основу овако утврђеног чињеничног стања, према налажењу суда, правилно је тужени орган оспореним решењем одбио жалбу тужиље, као неосновану, позивајући се на одредбе чланова 41. став 1., члан 5. став 1. тачка 1. и члан 47. став 6.

Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Одредбом члана 5. став 1. тачка 1.) Закона о враћању одузете имовине и обештећењу (“Службени гласник РС”, бр. 72/11... 88/15) је прописано да права на враћање имовине или обештећење има домаће физичко лице које је бивши власник одузете имовине а у случају његове смрти или проглашења умрлим - његови законски наследници, утврђени у складу са прописима који уређивају наслеђивање у Републици Србији и са одредбама овог закона.

Одредбом члана 41. став 1. истог закона је прописано да захтев за враћање имовине, у складу са овим законом, подносе сви бивши власници одузете имовине, односно њихови законски наследници и правни следбеници.

Одредбом члана 47. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, између осталог, прописано је да агенција утврђује све чињенице и околности од значај за одлучивање о захтеву и доноси решење којим утврђује корисника, имовину која се враћа, односно за коју се даје обештећење, а ставом 6. истог члана закона је прописано да у случају када је решењем из става 1. овог члана одређено више корисника, сваком од њих одредиће се припадајући део имовине, односно обештећења, према правоснажном решењу о наслеђивању бившег власника, ако такво решење постоји или на основу споразума законских наследника закљученог пред првостепеним органом.

Управни суд је ценио наводе тужбе којима се указује да је тужила требало да добије удео од 1/1 а не удео од 1/2, па је нашао да су неосновани, с обзиром на изнето чињенично и правно стање ове управне ствари.

Наводи тужбе да се ради о накнадно пронађеној имовини су поновљени наводи жалбе, које је тужени орган у образложењу оспореног решења оценио и дао довољно јасне, чињеничне и правне разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд, па их неће посебно образлагати.

По оцени суда, неосновани су и наводи тужбе да тужени није одговорио ни на један жалбени навод и да је тиме учинио битну повреду правила поступка из члана 232. став 1. и члана 233. став 1. Закона о општем управном поступку, будући да тим одредбама није прописано да се у образложењу другостепеног решења морају оценити и сви наводи жалбе. Поред тога, по оцени суда, из образложења оспореног решења се види да је тужени оценио све наводе жалбе који су од утицаја на одлучивање.

Са изнетих разлога, налазећи да ни остали тужбе нису од утицаја на другачије одлучивање о законитости оспореног решења, и да тим решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Суд је одбио захтев тужиле за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на њен успех у овој правној ствари, и на основу члана 67. и 74. Закона о управним споровима, а сходном применом члана 150. и 153. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11... 55/14) одлучио као у ставу II диспозитива.

Одлучујући о захтеву законског заступника заинтересованог лица Републике Србије за накнаду трошкова управног спора за састав одговора на тужбу, Управни суд је имајући у виду успех странака у овом управном спору, нашао да је захтев основан, па је сагласно тарифном броју 43. став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (“Службени гласник РС”, бр. 121/12), применом одредби чланова 67. и 74. Закона о управним споровима, и сходном применом чланова

153. и 154. став 1. Закона о парничном поступку, одлучио као у ставу III диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 18.10.2018. године, 24 У 9873/17

Записничар
Гордана Војновић,с.р.

Председник већа-судија
Весна Лазаревић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ